

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

15. Nedelja med letom

14.7.2024

Leto XXII., 28 (1178)

Tisti čas je Jezus poklical k sebi dvanajstere in jih začel pošiljati po dva in dva. Dajal jim je oblast nad nečistimi duhovi in jim naročil, naj razen palice ne jemljejo na pot ničesar, ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu, obujejo naj sandale in naj ne oblačijo dveh oblek. Če vas kakšen kraj ne sprejme in vas ne poslušajo, pojdite od tam in si otresite prah z nog, njim v pričevanje.

(Mr 6,7–9.11)

NIKOGAR NE MOREMO PRISILITI, DA BI NAS SPREJEL

Jezus pokliče svoje učence in jih pošlje z jasnimi in natančnimi pravili. Izzove jih z vrsto drž in vedenj, ki jih morajo imeti. Pogosto se nam lahko zdijo pretirani ali absurdni, lažje bi jih bilo brati simbolično. A Jezus je zelo natančen in zelo jasen. Jezus kot dober pastir, pedagog, učence pošlje živet gostoljubnost. Pravi jim, naj ostanejo tam, kjer jih bodo sprejeli. Pošlje jih, naj se naučijo eno od temeljnih karakteristik verne skupnosti. Kristjan je tisti, ki se je naučil gostoljubnosti, sprejemanja.

Jezus jih ne pošlje kot mogočnike, kot lastnike, poglavarje, zadolžene za postavo in pravila. Ravno nasprotno, pokaže jim, da je kristjanova pot spremeniti srce. Gospod pa nam jasno pravi: v logiko evangelija se ne more prepričati z argumenti, strategijami, taktikami, ampak tako, da se naučimo gostoljubnosti.

Mnogokrat pozabimo, da obstaja zlo, ki je pred našimi grehi. Obstaja korenina, ki povzroča veliko, veliko škodo, ki tiho uničuje mnoga življenja. Obstaja zlo, ki si počasi naredi gnezdo v našem srcu in je našo življenjsko moč. To je »osamljenost«. Osamljenost, ki ima lahko veliko razlogov, veliko povodov. Kako uničuje življenje! Kako nam škoduje! Ločuje nas od drugih, od Boga, od skupnosti. Zapira nas vase. Zato je lastno Cerkvi, materi, da se učimo živeti bratstvo z drugimi. Bratsko sprejemanje je najboljšo pričevanje o tem, da je Bog Oče, kajti, kot je rekel Jezus, »po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med

seboj imeli ljubezen«.

Bog se nikoli ne pusti premagati v gostoljubnosti, zato pošilja svojega Sina, ga podarja, izroča, deli, da bi se naučili pot bratstva. To je dokončno novo obzorje, nova Beseda za mnoge situacije izključevanja, razkrajanja, zaprtosti, izoliranosti. Je nova Beseda, ki razbije tišino osamljenosti.

Eno je gotovo: nikogar ne moremo prisiliti, da bi nas sprejel in gostil. A kako lepo si je predstavljati naše župnije, skupnosti, kapele, kraje ... kot različna središča srečevanja in povezanosti med nami in Bogom.

Po: E. Mozetič

Svete maše:

15. NEDELJA MED LETOM 14.7. Sv. Kamil de Lellis, d.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT za duhovne poklice 9h +Stanislav Smrdel, Trnje 80, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Četrtek 18.7. Sv. Elij iz Koštabone	Juršče Zagorje	19h +i Sedmak, Juršče 89 20h Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 19.7. Sv. Arsenij Veliki, puš	Zagorje	20h Za vse +e Zagorje 48
Sobota 20.7. Sv. Apolinarij, škof, m.	Parje	20h +Gregor in Franc Volk, Parje 11, obletna
16. NEDELJA MED LETOM 21.7. Sv. Gorazd, Kliment...	Trnje Trnje Zagorje Sv. Marjeta	8,30 Češčenje SRT za duhovne poklice 9h +Marija Smrdelj, Trnje 23, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 17,30 V čast sv. Marjeti za romarje

- **Prihodnja nedelja je KRIŠTOFOVA.** On je zavetnik vseh voznikov, pa naj bomo ti vozniki osebnih avtomobilov ali kamionov ali delovnih strojev ali biciklov, skirojev in še ostalih vozil (tudi vprežnih, če se še kje uporabljajo?!). Z blagoslovno molitvijo in kropljenjem z blagoslovljeno vodo se mu bomo priporočili za srečno vožnjo na vseh naših cestah in poteh. Naj nam pri Gospodu izprosi, da bi varno in srečno vozili. Tudi pešci se mu priporočimo, da bi tudi mi varno uporabljali naše ceste in poti. Ob tej priliki bomo v zahvalo za vse srečno prevožene kilometre darovali za misijonska vozila. Več bom povedal prihodnjo nedeljo.

- Do četrтка grem **na počitnice.** V nujnih primerih se obrnite v Knežak (tel.: 041 338 915).

- Kot že veste, sem Škofijski ordinariat v Kopru zaprosil **za razrešitev vodstva** obeh naših župnij Zagorja in Trnja. Gospodarske in druge odgovornosti (verouk in upravne zadeve) bo prevzel g. Marijan Škvarč iz Pivke, jaz pa mu bom pomagal pri oskrbi z bogoslužjem, tako da se za večino primerov ne bo kaj veliko spremenilo. Kot duhovni pomočnik ostajam še vedno na stanovanju v Zagorju. Odlok o menjavi župnikov stopi v veljavo **4. avgusta.**

- **PRED KONCEM SLUŽBE ŽUPNIKA** bi se rad še zadnjič srečal z obema župnijskima in Gospodarskima svetoma. Zato vas vabim na zadnji sestanek mojega župnikovanja v četrtek, **18.7. ob 21h** v župnišču v **Zagorju** in v petek, **19.7. ob 21h** v **Trnju.** Posebnih vabil ne bo, obvestite se med seboj! Malo pobrskajte po svojem spominu in zapiskih, kaj smo dobrega storili in kaj nismo uspeli uresničiti ali smo šli enostavno mimo. Že sedaj pa se zahvaljujem vsem, ki ste na različne načine sodelovali in pomagali pri verskem življenju obeh župnij! Priporočam vam še bolj aktivno sodelovanje z novim župnikom, ki bo moral skrbeti za pet župnij. Brez vašega zavzetega sodelovanja ne bo šlo!. **Bog naj obilno povrne vsakemu od vas po njegovih (dobrih) delih.** Če sem se zaradi svoje nerodnosti komu zameril, ga prosim odpuščanja. Sam nimam nobene zamere do nikogar. Vsem želim, da bi se držali Kristusovega nauka, kakor nas uči Katoliška Cerkev in tako dosegli naš skupni cilj – **VEČNO ŽIVLJENJE V NEBESIH!**

»In šli so ter oznanjali.« (prim. Mr 6,12)

Današnji evangelij (prim. Mr 6,7–13) pripoveduje o trenutku, ko Jezus pošilja dvanajstere v poslanstvo. Potem ko jih je enega po enega poklical po imenu, da 'bi bili z njim' (Mr 3,14), poslušali njegove besede ter opazovali njegove geste ozdravljanja, jih sedaj ponovno zbere, da bi jih 'poslal po dva in dva' (Mr 6,7) v vasi, kamor se je namenil iti. To je neke vrste 'pripripravištvu' za to, kar bodo poklicani delati po vstajenju z močjo Svetega Duha. Evangeljski odlomek se zaustavi ob misijonarskem stilu, ki ga lahko povzamemo v dveh točkah: poslanstvo ima središče in poslanstvo ima obličje.

Učenec, misijonar ima predvsem svoje središče sklicevanja, ki je Jezus. Odhod in delovanje apostolov je prikazano kot razširjanje iz enega središča, torej kot predlaganje Jezusove navzočnosti in delovanja v njihovem misijonskem delovanju. To razodeva, kako apostoli nimajo nič svojega oznanjati, niti pokazati

Pustiti vse, kar imaš, in slediti Jezusu, njegovemu klicu ..., pustiti vse, prevzeti naloge, se odločiti za pričevanje ..., stopiti v žetev. To je bila vedno avantura in vedno bo nekaj, kar preseneti poklicane in tudi druge ob njih. V to avanturo smo tako ali drugače poklicani prav vsi, ki želimo in hočemo biti kristjani: Jezusovi učenci, prijatelji, bratje, pričevalci današnjega časa.

Jezus pa ob tem vedno znova kliče nekatere, da ne bi bili samo njegovi prijatelji, Božji otroci, pristni kristjani, temveč da bi bili na poseben način njegovi tesni sodelavci. Kliče ljudi, po katerih bi lahko na poseben način nadaljeval svoje odrešenijsko poslanstvo

svojih sposobnosti, temveč govorijo in delujejo kot poslani, kot Jezusovi glasniki.

Ta evangeljski dogodek se tiče tudi vseh nas; ne samo duhovnikov, temveč vseh krščenih, ki smo poklicani pričevati v različnih življenjskih področjih Kristusov evangelij. Prav tako pa je tudi za nas to poslanstvo pristno samo, če izhaja iz nespremenljivega središča, ki je Jezus. To ni pobuda posameznih vernikov, niti skupin, še manj velikih združenj, ampak je to poslanstvo Cerkev ne-ločljivo povezano z njenim Gospodom. Noben kristjan ne oznanja evangelija iz sebe, temveč poslan po Cerkvi, ki je od Kristusa prejela to poslanstvo. Ravno s krstom postanemo misijonarji.

Krščeni, ki ne čuti, da bi oznanjal evangelij, oznanjal Jezusa, ni dober kristjan.

Papež Frančišek

med nami. Zato nekatere kliče na »svojo njivo« s posebno nalogo, da bi postali redovniki, redovnice, misijonarji, misijonarke, duhovniki ali diakoni.

Tako bi njihovo življenje bilo kar najbolj podobno Jezusovemu. Postali bi dar za druge.

po: E. Mozetič

Od nas se ne zahteva,
da smo brezmadežni,
temveč, da vedno rastemo,
da živimo z globoko željo,
da bi napredovali
na poti evangelija,
in ne izgubimo poguma.
(papež Frančišek)

YOUCAT – katekizem za mlade

Zakaj lahko obstaja le ena Cerkev?

Kakor obstaja le en sam Kristus, lahko obstaja tudi eno samo Kristusovo telo, ena sama Kristusova nevesta, torej le ena sama Cerkev Jezusa Kristusa. On je glava, Cerkev je telo. Skupaj sta »celotni Kristus« (Avguštin). Kakor ima telo veliko udov, vendar je samo eno, tako tudi Cerkev sestavlja veliko delnih Cerkev. Skupaj sestavljajo celotnega Kristusa.

(KKC 811–816, 866, 870)

Jezus je svojo Cerkev zgradil na temelju apostolov. Ta temelj drži do danes. Vero apostolov je pod vodstvom petrinske službe, »ki predseduje v ljubezni« (Ignacij Antiohijski); Cerkev predajala iz roda v rod. Tudi zakramenti, ki jih je Jezus zaupal zboru apostolov, še vedno delujejo s svojo prvotno močjo.

**Smisel je treba doživeti,
se pravi, živeti je treba tako,
da bo življenje polno in bogato
in s tem bo tudi smiselno.**

(Anton Stres)

SMEH JE POL ZDRAVJA

ZASTAVA – Moški vstopi v trgovino in pravi: »Rad bi imel rumeno italijansko zastavo.« – »Rumeno?!? Žal imamo samo belo, rdečo in zeleno,« odvrne prodajalec. – »Oh, no prav, potem pa mi dajte zeleno.«

Veselja ne moremo zaukazati. Pogosto se pojavi, ko ga sploh ne pričakujemo, in sicer takrat, če se neki aktivnosti popolnoma predamo. To je odločilni pogoj za izkušnjo veselja, da se lahko neki aktivnosti oz. trenutku dejansko popolnoma prepustimo.

Vsak dan lahko doživimo na tisoče koščkov veselja: veselje ob lepem vremenu, ob lepoti narave, ob vsakem srečanju ... Drobnega dnevnega veselja bi se morali vedno zavedati; potem se bo v nas utrdilo pozitivno razmišljanje, ki bo na nas delovalo zdravilno.

Kdor takšne izkušnje drobnega veselja zanemari in jih ne vidi, ta se počuti utrujen, neprespan, slabega zdravja in prenapet ... V teh okoliščinah o sebi slabo misli, predvsem pa se čuti manj ustvarjalen in pameten od drugih.

Čustvo veselja izžareva zdravilno moč. Vprašanje pa je, zakaj vedno bolj mislimo na svoje rane kot pa na vse lepo. Očitno so mnogi v svojem otroštvu izkusili, da so jih starši prej opazili, če je bilo z njimi kaj narobe. Tako se vrtimo okoli svojih ranjenosti, da bi dosegli naklonjenost okolice. Toda s to strategijo si ustvarjamo nenehno razočaranje, saj ne bomo nikoli našli dovolj naklonjenosti. Vsekakor je bolj zdravilno in smiselno, da se gledamo v pozitivni luči. In ta pozitivni pogled je spomin na preteklo veselje in hkrati poskus, da bi se vselej veselili sebe in svojega življenja.

Po: A. Grün, Veseli se življenja

Župnijska Oznaniła izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik,
Zagorje 113, 6257 Pivka,
GSM 041/377-223 in www.ztz.rkc.si